

Dundergubbar! Gnistrande Hedersledamöter, Explosiva Dynamitgubbar och ni nye recipiender!

Mitt namn är Christer Hedlund, och det är med både glädje och ödmjukhet som jag får nu får stå här som er ordförande och hälsa er alla varmt välkomna!

Det är dags för årets Gasque! En kväll för gemenskap, skratt och firande – en riktig höjdpunkt i vår kalender. Dundergubbarna är en förening med anor och firar sitt 103:e verksamhetsår. Vårt sällskap började som en samlingsplats för Östersundare – för idrott, familjeliv och glädje. Gymnastik var den allra första idrottsliga aktiviteten, och genom åren har vi gubbar utmärkt oss i allehanda grenar och i stadens kulturliv. Vissa grenar har blivit så framgångsrika att de knoppats av till egna föreningar, och blivit en del av stadens idrottsliv. **Familj, sport, och fest** – det är den anda som Dundergubbarna alltid stått för.

Men låt oss nu tala om er, våra recipiender – ni nye, ni med hattar! Jag måste säga att årets hattarna är något alldeles särskilt.

Det är ingen slump att ni står här idag. Nej ni är noggrant utvalda och föreslagna av en eller flera Dundergubbar. Alla har ni något som kvalificerar er. – Men räcker det skulle en retorisk fråga till kvällens juryn kunna vara? Nej, det räcker inte med dessa kvalifikationer, det räcker inte ens med garantier från era faddrar. Nej den ära och förtroendet att få kallas Dundergubbe måste också vinnas i prövningar under en gasque. Det är därför ni är här. Och det är därför vi är här.

Om ni passerar det s.k. nålsögat, kommer ni att kunna kalla er Dundergubbar, bära vidare vår förenings stolta tradition. Att festa, att idrotta, och att bygga vidare på vår gemenskapen. Och framför allt – att göra traditionen till er egen.

Jag minns min egen reception. Det var samma tid på året som nu, samma eländiga väder, i mångt och mycket faktiskt, med samma grupp generationsöverskridande festprissar, men då i nere i förutvarande restaurang Innerfickans källarvalv. Ceremonimästare var Åke Myrberg, en man med en dundrande kraftfull röst, kvicktänkt och beväpnad med en lampa om 200 skräckinjagande Watt. Det var prövningar det – svårare då, än nu. Det gick bra då och vi kan bara hoppas att det går bra nu?

Kom ihåg att vi Dundergubbar och styrelsen står bakom er recipiender ikväll. Långt bakom, om något skulle gå snett. Men vi är här för att stötta er – och för att se till att detta blir en kväll ni aldrig ska glömma.

Så låt oss lyfta våra glas, Dundergubbar, och skåla för oss, för vår historia och vår framtid. - **Skål Dundergubbar!**